

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 01288

TAYTSH-VERTLAKH

Sholem Aleichem

Permanent preservation of this book was made possible by

Betty & Gilbert Wolsky

in memory of

Boris & Luba Wolsky

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER

AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

ש ל ו ם ע ל י כ ם ' ם
ט י י ט ש - ו ו ע ר ט ל א ך
ג ע ז א ט ע ל ט פ ו ן
י ו ס ף ק ו צ ע נ א ג י (ק י ן)

אין דעם יאר 1916, ווען שלום עליכם איז געשטארבן,
האב איך אפגעדרוקט אין נויארקער „טאג“ די דאזיקע
טייטשווערטלאך, וועלכע איך האב געזאמעלט פון שלום
עליכם'ס שריפטן.

שלום-עליכם'ס טייטשווערטלאך בילדן א זייער וויכ-
טיגן טייל פון דעם הומאר אין זיינע ווערק. ווען זיינע
העלדן פארטייטשען א פסוק, זארגן זיי זיך זייער ווינציק
וועגן דעם ריכטיקן פירושהמלות. דער פסוק איז נאָר
א באווייז אויף למדנות. דער עיקר איז נאָר דאָס
אייגענע ווערטל — א פאלקס ווערטל, אדער שלום עליכם'ס
אן אייגענער איינפאל.

די פארטייטשונגן און ווערטלאך זענען שוין אוי-
אריין אין אונזער טעגליכן געברויד, אז מען וועט שוין
באלר אין נאנצן פארנעסן ווער עס האט זיי געשאפן —
און אין די טייטשן שפיגעלט זיך אפ א שטיק פילאזאפיע,
עטיק און עסטעטיק פון אונזערע פאלקס מאסן.

דרוק איד יעצט נאכאמאל איבער די ווערטלאך און
זאלן אונזערע אידישע לעזער האבן דאס פארגעניגן צו
דערקוויקן זיך מיט די פארטייטשונגן און ניט פארגעסן
זייער שאפער —

אונזער ליבן, הארציקן, קיינמאלניט־פארגעסענעם
ש ל ו ם ע ל י כ ם !

י. ק.

א.

אבל וחפוי ראש — א צובראָכענער, א צו־
ברעקעלטער.

אַגיל ואשמח — צוגעשניטן און אויפ־
גענייט . . .

אַדם יסודו מעפר וסופו לעפר — א מענש
איז שוואכער פון א פליג און שטאַרקער פון
אייזען . . .

אַדם כבהמה נדמה — א מענש באדארף
ארבייטען, האָרעווען, פארשווארצט און אויס־
געריסען ווערן צוליב א שטיקל ברויט . . .

אַדם קרוב לעצמו — אז מ'איז גוט פאר
יענעם, איז מען שלעכט פאר זיך . . .

אהבתי — ער וויל זי, זי וויל אים . . .

אהבתי כי ישמע לי — כ'האָב פיינט אזעל־
כע קאטאוועסלאַך . . .

אולי ירחם — טאָמער פארדין איך דאָ . . .

אחרי ככלות הכל — עס וועלט . . .

איזה לחיים ואיזה למות — מאכט רש"י:
 גאָט איז גאָט און בראַנפען איז בראַנפען . . .

אין אומר ואין דברים — ער דערקענט מיך
 גאָר ניט . . .

אין אסתר מגדת — מאכט זיך תם'עווא-
 טע . . .

אין חדש תחת השמש — קיין חכמות
 גייען נישט אָן . . .

אין לך אדם שאין לו פעקל — פון וואָס
 מ'זאָל ניט רעדן, אויפ'ן טויט מוז מען ארויף . . .

אין קוצים בפרוצים — פאר'ן עסן גייט
 קיין טאַנץ ניט . . .

אין קמח אין תורה — אז מ'שמירט ניט
 פאָרט מען ניט . . .

איש כמתנת ידו — איטליכער דארף זוכן
 זיין גלייכן . . .

איש לפעלו ואדם לעבודתו — דער שניי-
 דער צו דער שער און דער שוסטער צום וואר-
 שטאט . . .

אל הארץ אשר אראך — וואוהיין די אויגן
 וועלן דיך טראָגן . . .

אל הארץ אשר אראך — נא ווסיע משע־
טירע סטאָרעני . . .

אל רחום וחנון — ער ווייסט וואָס ער
טוט . . .

אל תהי בן לכל בשר — אז מ'עסט ניט
קנאָבל, הערט זיך ניט נאָך . . .

אל תסתכל בגלעזעל, אלא בפלעשעל . . .

אל תסתכל בקנקן — קוק נישט אהין וואו
מ'דארף ניט . . .

אל תפתח פה לשטן — ניט דערהארן וועלן
דאָס מיינע שונאים . . .

אל תקשו לבבכם — ארויסגעוואָרפן מיין
טרהה . . .

אל תשלח ירך — א קאָטע פון דער פוטער...

אל תתהלל ביום מחר — א מענטש טראכט
און גאָט לאַכט . . .

אם אין אני לי מי לי — איך בין ניט איך,
דו ביזט ניט דו . . .

אם אין קמח אין תורה — די תורה ליגט
אין קאסטען און חכמה — אין קעשענע.

אם כבנים אם כעבדים — ווי מיט קינדער
אזוי איז אָן קינדער . . .

א מכה בחרותה — וואָס גאָט גיט אבי
איניינעם . . .

אני לדודי ודודי לי — איך בין דיינע און
דו ביזט מיינער . . .

אַסור לרחם — נישט ווערט וואָס די ערד
טראַגט . . .

אש להבה — שוועבל און פעך . . .

אשרי האיש אשר לא הלך — וואויל איז
דעם מענטשן, וואָס גייט ניט צופוס . . .

אתה בחרתנו — ניט אומזיסט איז אונז די
וועלט מקנא . . .

אתה יצרת — דו האָסט, גאָט, באשאפן,
עולמך — דיין וועלטל, מקדם — אויף יענער
זייט שטאַט; בחרת בנו — און אונז אידעלאך
האָסטו אויסדערוויילט מיר זאָלן זיצן אין ענג-
שאפט, קאָפּ-אויף-קאָפּ אין א דערשטיקעניש ;
ותתן לנו — און דו האָסט אונז געטון געבן :
צרות מיט ווייטאַנגן, מיט דלות, קדחת מיט
רביעית האָסטו אונז געגעבן ברחמיך הרבים...

ב.

כאו מים עד נפש — דערלאנגט אין ביין אריין . . .

כאו מים עד נפש — ערגער קען שוין ניט זיין . . .

בגדלותי — אין די פערערן . . .

בגלופין — גאנץ פריילאך . . .

בגפו יבוא בגפו יצא — געווען אן ארימאן און ארויס אן אביון . . .

בגפו יבוא בגפו יצא — אז מ'לייגט אריין קרענק נעמט מען ארויס קדחת . . .

בור כרה ויחפרהו — ס'וועט א רוח אין זייער פאָטער און מוטער אריין . . .

בחסד וברחמים — א שטריקל אויפ'ן האלץ און פאָזשאַליוטע וו' קאזנו . . .

בחרבי וקשתי — ווי די מאמע האָט מיך געהאט . . .

בימינך נצח — מיט'ן קאָפּ אין דער ערד . . .

בלא חרטה ובלא דריי — א גאנג זאָל זיין א גאנג . . .

בכל לכבך ובכל נפשך — עסטו ברויט,
דארפסטו וויסן פאר וואָס . . .

במקום שאין איש — איז הערינג פיש . . .

בנים גדלתי ורוממתי — האָרעווע פון
קינדער'ס וועגן, שלאָג זיך קאָפּ אין דער וואנט,
והם פשעו בי — זאָגן זי, אז זיי פארשטייען
בעסער . . .

בסוסים זגמלים — אויף שיסל און אויף
טעלער . . .

בעל כרחך אתה חי — איבער נויט שלעפּ-
סטו אויף זיך דעם גלות, מעגסט יא וועלן, ניט
וועלן, מ'פרעגט ביי די קיין עצות נישט . . .

בעל כרחך אתה חי — א מענטש נעמט
זיך ניט אליין דאָס לעבן . . .

בעל כרחך אתה חי — מיט געוואלד לעב-
סטו און מיט געוואלט צורייסטו א פאָר
שטיוועל . . .

ברוכים הבאים — מיט'ן גרעסטן כבוד . . .
ברוך שלא עשני אשה — א אידענע
בלייבט א אידענע . . .

ברכב ובסוסים — אויף שיסל און אויף
טעלער . . .

בשגגה — אויף א געלעכטער . . .
בשם אלקי ישראל — מיט'ן קאָפּ אין דער
ערד . . .

ג.

גם זו לטובה — גוט וואָס כ'האָב כאַטש
קינדער, אנדערע האָבן דאָס אויך ניט . . .
גם זו לטובה — ס'קען זיין ערגער, בעסער
האָט קיין שיעור נישט . . .

ד.

דברים ברורים — קורצע ווערטער . . .

ה.

הבת נתחכמה — לאַמיר אים דורכברעכן די
ביינער . . .
הודו לה' כי טוב — ווי אזוי גאָט פירט
אזוי איז גוט . . .
הזורעים בדמעה ברנה יקצרו — בעסער
פריער באוואָרנט, אידער נאָכדעם באוויינט . . .
החיים והמות ביד הלשון — אז גאָט וויל

דרייצען

שטרָאָפּן אַ מענטשן, נעמט דאָס אָפּ ביי אים
דאָס לשון . . .

החיים והמות ביד הלשון — מיט איין
וואָרט קען מען זיך אמאָל קאליע מאכן אזוי פיל,
וואָס איר וועט דערנאָך ניט פארריכטן מיט קיין
צען טויזענט ווערטער . . .

החלות לנפול — ביזט געווען א קבצן און
וועסט בלייבן א קבצן . . .

החלות לנפול נפול תפול — איר האָט שוין
אַנגעהויבן גיסן, גיסט שוין נאָך אביסל בראנד
פען . . .

החלות לנפול נפול תפול — לאָז זיך עס
ניין ווי ס'גייט זיך . . .

היום הרת עולם — נאָר נישט געוואָרגט . . .
הכל הבל — קרעפלאך עסן קען אויך נמאס
ווערן . . .

הכל הבל — געלט איז קיילעכדיק . . .
הלך לעולמו — ער איז שוין לאנג אין
אמעריקע . . .

הלך לעולמו — שפּאן, ברודער, שפּאן . . .
הלך משה מדרכי — פּאַשאַל אָן א זיך
געזונט אהיים . . .

המבדיל בין קודש לחול — דער וואס
האָט די קלינגערס, דעם איז וואויל . . .

המבלי אין קברים במצרים — קארג „אב־
סמשעסטוועס“ פאראן בא אונז . . .

המשפילי לראות בשמים ובארץ — אין
דער ערד מיט די פאָסטאָראַנקס. . . .

הנשמה לך — די וועלט איז אויך א וועלט..

הנפש קח לך והרכוש תן לי — נעמט איך
דעם נפש און מיר גיט אביסל בראנפען . . .

ה' נתן ה' לקח — א ווייב איז א גאָט'ס
זאך . . .

ה' נתן ה' לקח — מיר זיינען גיט די ערש־
טע, מיר זיינען גיט די לעצטע . . .

הרי אני כבן שבעים — נאָך גאנץ ווייט
צו זיבציק . . .

השלך על ה' — פארלאָז דיך נאָר אויף
גאָט, ער וועט שוין מאכן אזוי, אז דו זאָלסט
ליגן ניין איילן טיף אין דער ערד, באסן בייגל
און נאָך זאָגן: גם זו לטובה! . . .

השמים שמים לה' — ס'איז א הימעל פון
גאָט . . .

.1

ואתא שונרא ואכלה לגדיא — נע מצלאַ
באבע כלאַפּאַטע קופּילע סאָבי קאָזא . . .

והילד איננו — כ'זע אים ניט . . .

והשתיה כרת — אלסדינג דארף זיין באַ-
טראַכט . . .

ויאכלו — מאכט רש"י: ווי גאָט האָט גע-
באָטן . . .

ויאכלו — מ'האָט געקנאקט ווי די היישע-
ריקן . . .

ויבוא המן — מאכט רש"י: דער רוח האָט
אים געבראכט צו טראָגן . . .

ויבוא המן — מאכט רש"י: אז מע קוקט
ארויס אויף משיח'ן, קומט דער אוראַטניק . . .

ויהי ערב ויהי בקר — געווען איז דאָס
צווישן טאָג און נאכט . . .

וימת משה — געשטאַרבן מאָטל . . .

ויסעו ויחנו — פאָר דו צו מיר, וועל איך
פאָרן צו דיר . . .

ויסעו ויחנו — טורא אי נאַזאַד . . .

ויסעו מרפידים — און מיר זיינען אוועק
מיט'ן וואלד גלייך אונזער וועג . . .
ישמחת בחגך — הוליע קבצן! . . .
ותלמוד תורה כנגד כולם — אביסל
מהיכא תיתי איז בילכער פון אלץ . . .

ז.

זה חלקי מכל עמלי — אזוי דאנקסטו מיר
פאר מיין סלוזשבע . . .
זן ומפרנס לכל — פירט דאָס וועלטעל
קלוג, מיט שכל . . .

ח.

חדש ימינו כקדם — דער אייגענער שלים־
מזל וואָס פריער . . .
חוס ורחם עלינו — האָב רחמנות אויף
מיין ווייב און קינדער . . .
חזק, חזק ונתחזק — זייט מיר געזונט
און שטארק און מאכט וואַרעניקעס . . .
חכם עיניו בראשו — א קלוגן זאָגט מען
אויפ'ן וואונק, א נאר גיט מען מיט'ן שטעקן . . .

חלום חלמתי ואיני יודע — וואָס האָט זיך
מיר גע'חלום'ט יענע נאכט און היינטיגע נאכט...
חנם אין כסף — טרוקן אָן פעטש . . .

ט.

טורא בטורא — א מענטש מיט א
מענטשן . . .

י.

יאה עניותא לישראל — גאָט אליין האָט
אויך פיינט א קבצן . . .

יאה עניותא לישראל — כמשערעוויכשקע
קראסנע לריווקע כיווראָ . . .

יבוא יומה — ס'וועט קומן אויף זיי א
צייט . . .

יגיע כפיך כי תאכל — אז דו וועסט ניט
האַרעווען — וועסטו נישט עסן . . .

ידע שור קונהו — א סקאָטינע פילט, אז
מ'האלט דאָס ביים פארקויפן . . .

יהללך זר — גוטע סתורה לויבט זיך
אליין . . .

יודע נגן — פארשטייט אין די קליינע
אותיות'לאך . . .

יודע צדיק נפש בהמתו — נישט טוביה'ס
פערד גייט אויף מלחמה . . .

יומם וליילה על התורה ועל העבודה —
אויף דער נאָרל מיטן פאָרם און געטשאָבעט
מחילה תחתונים . . .

יעלה ויצמח — זאָל ער גיין, זאָל ער לויפן...
ירגזון — גאנץ ברייטלאך . . .

כ.

כאור — דעמאָלס ווען גאָט אליין שלאָפט
נאָך . . .

כאשר אבדתי אבדתי — געווען א שלימ-
מזל און א שלימ-מזל וועל איך שוין שטארבן . . .

כבד את אביך — מ'פאָלגט נישט א טאטן,
גייען זיי אליין צום שווארץ יאָר און מאכן א
תל פון טאטע-מאמע . . .

כבדהו וחשדהו — נע וויר סאָבאקי . . .

כדבעי — ווי גאָט האָט געבאָטן . . .

כולו מוקשה — דער פסוק איז רעכט ארום
און ארום . . .

כולם אהובים, כולם ברורים — אז גאָט
ניט מיט'ן לעפל, גיבן לייט מיט'ן שעפל . . .

כולם אהובים, כולם ברורים — אלע וויי-
בער זיינען אויף איין שניט . . .

כולנו חכמים — אלע ווילן לערנען . . .

כולנו נבונים — אלע ווילן שטודירן . . .

כי אדם אני ולא פאָרד — כ'בין דאָך עפעס
נישט קיין אינגעלע . . .

כי טובת מראה היא — שיינט ווי א שטיק
גאָלד . . .

כי יבער כמעט אפו — וועט דיר אראָפּ די
נאָז . . .

כי לא נאה כי לא יאה — ווי מ'בעט זיך,
אזוי שלאָפט מען . . .

ככתוב — ווי גאָט האָט געבאָטן . . .

כל דכפין ייתי ויצרך — פאר'ן עסן גייט
קיין טאנץ נישט . . .

כל האדם כוזב — איטליכער האָט זיך זיי-
נע מכות . . .

כל האדם כוזב — וואו ערנעץ א צרה דארף
דאָס טרעפן מיך . . .

כלחורך השור — ס'איו נאך געווען טונקל...
כל עורב למינהו — איטליכער טרינקער גע-
פינט זיך זיין וויין . . .
כל עורב למינהו — איטליכער צו זיינעם...
כמה לקו במצרים — וויפיל האָב איך גע-
דארפט משלם זיין? . . .
כסף וזהב מעשי ידי אדם — געלט באַ-
גראַבט אַ מענטשן . . .
כעס איז עבודה־זרה — אזוי ווי די עבודה־
זרה העלפט אזוי העלפט כעס . . .
כצינה רצון תעטרנו — מיט אַ דישל אין
האלז אריין . . .
כרחם אָב על בנים — נישטאָ קיין שלעכט
קינד ביי אַ טאטן . . .
כרחם אָב על בנים — אַ פאָטער בלייבט
א פאָטער . . .
כשושנה בין החוחים — ווי אַ פינפטע ראָד
צום וואָגן . . .

ל.

לא אמות כי אחיה — אז ס'איז נישט באַ-
שערט שטארבן, שטארבט מען ניט . . .

איינ און צוואנציק

לא בשמים ולא בארץ — צווישן הימעל
און ערד און טעלעפעטשעט מיט די רגלים . . .

לא דובים ולא יער — ניט קיין סחורה,
ניט קיין געלט . . .

לא דובים ולא יער — ס'הויבט זיך גאר
ניט אָן . . .

לאו עכברא גנב — נישט דאָס וועקסעל
צאָלט . . .

לא כל האדם כוזב — נישט יעדער איט-
ליכער איז דארט אַ מבין . . .

לא יחרץ כלב לשונו — נעכיי סאַבאַקאָ
דאַראָם נע ברעשע — זאָל אַ הונט ניט בילן
אומזיסט . . .

לא לחכמים לחם — אלע קענערס גיין
אָן שטיוועל . . .

לא מעוקצך ולא מדובשך — זייט מיר ניט
קיין פעטער און ניי מיר ניט קיין שטיוועל . . .
לא מעוקצך ולא מדובשך — נישט קיין
געלט, נישט קיין געזונט, נישט קיין לייב און
לעבן . . .

לא מעוקצך ולא מדובשך — כ'בין אייך
מוחל דעם כבוד, כ'וויל נישט קיין פעטש . . .

לא מעוקצך ולא מדוכשך — קריך מיר ניט
אויפ'ן בוידם און דאָס מיר ניט אויפ'ן לייטער...

לא פדלתם — האָט איר ניט געטאנצט
מיט'ן בער . . .

להושיבי עם נדיבים — זיך טוישן מיט די
מיליאָנטשיקעס . . .

לי הכסף ולי הזהב — געלט איז בלאָטע...
לי הכסף ולי הזהב — מיין געלט — אייער
סחורה . . .

לכל זמן — יעדער זאך איז ביז א צייט...
לך לך מארצך — קריך אין זאק אריין,
האָב חתונה, האָב קינדער און ווער פארשווארצט
אויף דיינע יאָר און טעג, כי לכך נוצרת . . .

למה הרעת לעם הזה — וואָס קוקט איר
מיך אָן ווי א ביוזן מארשעליק ? . . .

למה זה אנכי — וואָס דארפסטו זיך
מישן ? . . .

למה זה אנכי — שאָ מיני מיסיטאָ זא טשור-
לאַוויס . . .

למה רגשו גוים — וואָס האָט איר זיך צור-
רעדט פון עסעניש . . .

למנצח על הגיתית — אז ס'גייט — לויפט
... עס

לנכרי תשיך — מיט פּאָליציי דאַרף מען
וויסן, ווי אזוי צו האַנדלן ...

מ.

מאיזן באת ולאן אתה תולך — ווער
ביזטו און ווער איז ער? ...

מה אנו ומה חיינו — וואָס זאָלן מיר
מאכן? ...

מה אנו ומה חיינו — ווער בין איך אזוינס,
וואָס רי טראַנסט מיר אויפ'ן קאָפּ כסדר ...

מה יקר — וואָס וועסטו האָבן דערפאר? ...

מה נשתנה — ווי קום איך צו אים? איז
דער תירוץ עבדים חיינו — ס'איז אזוי בא-
שערט ...

מזנבת דחזירת לאַ מאַכאַנט שטריימי-
לותא ...

מי באש ומי במים — ווער ס'פאַרט און
ווער ס'גייט צופום ...

מי באש ומי במים — פאר פייער און פאר
וואַסער ...

פיר און צוואנציק

מי ברעש ומי במגפה — אז ס'איז באשערט
מוטשן זיך — שענקט גאָט דאָס לעבן . . .

מי ברעש ומי במגפה — אמאָל אזוי, אמאָל
אזוי, אבי מ'זאָל זיין געזונט, ככתוב, ווי אין פסוק
שטייט געשריבן : אסקאקורדע דבארבאנטע
דפארשמאכטע דקורנאָסע . . .

מי ומי ההולכים — ווער זאָל שפילן? . . .

מי ירום ומי ישפל — ווער ס'פאָרט און
ווער ס'גייט צופוס . . .

מכל הבא לידי — וואָס ס'איז מיר אין
מויל ארוינגעקומן . . .

מכלכל היים בחסד — ווער ס'טוט טאָן
שפייזן אלע זיינע באשעפעניסן, ומקיים
אמונתו לישני עפר — אפילו די וואָס ליגן אין
דער ערד און באקן בייגל . . .

מן השפה ולחוץ — פון דער סקאווראָדע
גלייך אין מויל אריין . . .

מקימי מעפר דל — אז גאָט העלפט דעם
אַרעמאן, מאשפות ירים אביון — איז אים גאָר
ניט צו דערקענען . . .

משל כחרם הנשבר — די גאנצע וועלט
איז בלאָטע . . .

משנה מקום משנה פלעצעל ...

ג.

נותן בצימביל, הולך בטענצעל ...

נקי — ריין ווי א טעלער ...

נשים דעתן קלות — ווייבער זיינען גענו...

נשמת כל חי — אויך א באשעפעניש ביי

גאט ...

נתן מעות לקח קמח — וואשי חראשי,

נאשי טאוואר ...

ם.

סלחתי כדבריך — לאן זיין מיט גליק ...

ע.

עבדים היינו — דארויף זיינען מיר דאך

עפעס שטימלאך אידן אויף דער וועלט ...

עד חצי המלכות — דאס טעלערל פון

הימעל ...

עד כאן אומרים בשבת הגדול — היינ-

טיגס מאל גענוג ...

עוד היום גדול — דער טאג שטייט ניט ...

עולים ויורדים — ארויה און אראָפּ . . .
עולים ויורדים — אז מ'שמירט פּאַרט מען...
עולם כמנהגו — לאָז זיך מיט זיי גאָט
רעכענען . . .
עולם כמנהגו — די וועלט בלייבט ניט
שטיין . . .
עזוב תעזוב — דארפסט אים נישט פאר-
לאָזן . . .
עזים תעשה לך — ציגן זאָלסטו קויפן . . .
עין תחת עין — א פאטש פאר א פאטש...
על הראשונים ועל האחרונים — וואָס
איך האָב גערעט און וואָס איר האָט גערעט . . .
על ישראל ועל רבנן — ס'זאָל א רוח אין
זייער טאטן אריין, אונזערע אידלאַך מיט אונ-
זערע קאזיאָנע רבנים . . .
על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון —
א גוטער מאָרגן זאָל איך זיין רבי מיט אייערע
תלמידים . . .
על כל דברי שירות ותשבחות — אויף
יעדן טרעט . . .
על כן יאבדו דרך — האלט איין דעם
וואָגן . . .
עמא פזיזא — מיט א אידן איז נאָר גוט
קונגל עסן, דאוונען פון איין סידור, און ליגן אויף
איין בית־הקברות . . .

זיבן און צוואנציג

עמך — שער און אייזן אונזער פאלק . . .
עני חשוב כמת — אן פינגער קען מען
קייזן פייג ניט שטעלן . . .
עני חשוב כמת — ניטאָ פאָפע, גיי לילע...
עקודים, נקודים וברודים — פראָסטע
מענשען, בעלי־מלאכות . . .
עקודים, נקודים וברודים — א מכה אויף
א מכה און אויף דער מכה א בלאָטער . . .

פ.

פשוט נבלה ואל תצטרך — א קניפ אין
באק די פארב זאָל שטיין . . .

צ.

צדקת בדבריך — איר האָט היינטיקס מאָל
דוקא ניט געטראָפן . . .
צהלה ושמחה — הוליע קבצן! . . .
צעקה הנערה — שריי צוועצטערהייט . . .
צער גידול בנים — פון קינדער האָט מען
צרות . . .

צפרא טבא למאריה דחיטה דקופיא
דמחטא — א נוטער מאָרגן זאָל זיך אריינכאפן
צו אייך רבי און צו אייערע תלמידים . . .
צרות רבים חצי נחמה — אז מ'זעט זיך
אן יענעמ'ס צרות, ווערט אביסל גרינגער אויף
דער נשמה . . .

אכט און צוואנציק

ק.

קאפאטע במשכנתא שוויינקאך כגרונם
— פארועץ די קאפאטע און נעם אביסל
בראנפן . . .
קטונתי מכל החסדים — זאָל א רוח אין
זייער טאטן אריין . . .
קטונתי מכל החסדים — כ'דארף עס אויף
כפרות . . .
קרוב לשכר ורחוק מקעשענע . . .

ר.

ראה נא בענינו — זע, באטראכט ווי מיר
האַרעווען און נעם זיך אָן די קריוודע פון ארעמע-
לייט . . .
רבות מחשבות בלב איש — דוריען דומד
קאָיו באַגאטיעעט . . .
רבות מחשבות בלב איש — דאָס בעסטע
פערד דארף האָבן א בייטש, דער קלוגסטער
מענטש אן עצה . . .
רגליהם ולא יהלכו — האָסט פיס, ביזט
ניט קראַנק צו שפאנען . . .
רוח והצלה יעמוד ליהודים — א איד —
כל זמן שהנשמה בקרבו — ס'שלאַגט זיך נאָך
אן אָדער, טאָר ער ניט פארלירן דעם בטחון . . .
רוח והצלה יעמד ליהודים — נאָט זאָל
העלפן דאָס קרן זאָל כאָטש זיין גאנץ . . .

ניין און צוואנציק

רוח והצלה יעמוד — מיין גלייכן וועל איך
מיר געפינען — ממקום אחר . . .
רחל מבכה על בניה — א מאמע איז ניט
א פאקרישקע . . .
רפאינו ונרפא — שיק אונז צו די רפואה,
די מכה האבען מיר שוין אליין . . .

ש.

שאו ידיכם — רוקי ווערך ! . . .
שבעה דברים בגולם — א אידענע האָט
אין זיך ניין מאָס רייד . . .
שובר אויבים — א גוטער צאָלער . . .
שחורה אני ונאווה — ווער ס'איז שען, איר
זענט ביידע זאכן . . .
שלום בבית משכון בקעשענע . . .
שלשה דברים — צוויי ווערטער . . .
שלשה שאכלו — געגעסן פאר דריי . . .
שמלה לך קצין תהיה לנו — פעטש זאָל־
סטו כאפן און גבאי זאָלסטו זיין . . .
ששון ושמחה — א געשריי, א געפילדער...

ת.

תדבק לשוני — ווי אָפגענומן דער לשון . . .
תמות נפשי עם פלשתים — איך וויל
אויך האָבן עולם־הבא א שטול אין גן־עדן . . .
תמות נפשי עם פלשתים — איר זאָלט
קינדער צוזעצט ווערן טרינקענדיק . . .

דרייסיק.